

Η Σύμβαση ΣΜΕ καθιερώνει την αρχή ότι οι εισαγωγές και εξαγωγές των καλυπτομένων υπ' αυτής χημικών προϊόντων μπορούν να πραγματοποιούνται μόνο μετά από προηγούμενη συναίνεση ύστερα από ενημέρωση εκ μέρους του εισαγωγέα. Η Σύμβαση ΣΜΕ θεσπίζει μια διαδικασία ως μέσον για την τυπική λήψη και γνωστοποίηση των αποφάσεων των φορέων εισαγωγών και για τη διασφάλιση της συμμορφώσεως των εξαγωγικών φορέων προς τις αποφάσεις αυτές. Η σχετική διαδικασία είναι γνωστή ως «διαδικασία ΣΜΕ».

Η Επιτροπή θεωρεί ότι ο κανονισμός ΣΜΕ εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της κοινοτικής κοινής εμπορικής πολιτικής. Επομένως, ο κανονισμός θα έπρεπε, όπως έχει προταθεί από την Επιτροπή, να είχε εκδοθεί ως κανονισμός του Συμβουλίου με βάση το άρθρο 133 ΕΚ και όχι ως κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου με έρεισμα το άρθρο 175, παράγραφος 1, ΕΚ, άρθρο το οποίο αφορά μέτρα θεσπιζόμενα στο πεδίο της κοινοτικής πολιτικής περιβάλλοντος. Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η εκ μέρους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου επιλογή της νομικής βάσεως για τη θέσπιση του κανονισμού ΣΜΕ είναι εσφαλμένη και, επομένως, η εν λόγω πράξη είναι παράνομη και πρέπει να ακυρωθεί.

(¹) EE L 63, 06.03.2003, σ. 1.

Προσφυγή της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 28 Απριλίου 2003

(Υπόθεση C-183/03)

(2003/C 146/56)

Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, εκπροσωπούμενη από τους Wolf-Dieter Plessing, Ministerialrat, Moritz Luma, Regierungsdirektor, Annette Tiemann, Regierungsrätin z.A., Ομοσπονδιακό Υπουργείο Οικονομικών, Graurheindorfer Strasse 108, D-53117, Βόννη, άσκησε στις 20 Μαρτίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την από 14 Φεβρουαρίου 2003 απόφαση 2003/102/ΕΚ της Επιτροπής — Κ(2003) 500 τελικό — σχετικά με τον αποκλεισμό από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, καθόσον αποκλείει ποσό 26 446 500,00 ευρώ από την κοινοτική χρηματοδότηση και επιβαρύνει με αυτό την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας,

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφυγή στρέφεται κατά του αποκλεισμού της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, και δη του ομόσπονδου κράτους του Βραδεμβούργου όσον αφορά τον τομέα των καλλιεργειών και τις ύψους 26 446 500,00 ευρώ δαπάνες στο πλαίσιο των συγκομιδών 1999 και 2000, από την κοινοτική χρηματοδότηση και κατά της επιβαρύνσεως της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας με αυτό το ποσό, που γίνεται με την προσβαλλόμενη απόφαση. Αυτό το ποσό συνιστά γενική διόρθωση 5 % για τις δαπάνες του ομόσπονδου κράτους του Βραδεμβούργου στον τομέα των καλλιεργειών, στο πλαίσιο των συγκομιδών 1999 και 2000.

Κατά την άποψη της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, η απόφαση εκδόθηκε κατά παράβαση διαδικαστικών κανόνων και γενικών αρχών του κοινοτικού δικαίου. Οι διαπιστώσεις και τα συμπεράσματα της Επιτροπής παρουσιάζουν σφάλματα σε βασικά σημεία και βασίζονται επίσης σε εσφαλμένη ερμηνεία κανόνων δικαίου. Επομένως, μία γενική διόρθωση 5 % είναι παράνομη. Τούτο προκύπτει από τους εξής επτά λόγους ακυρώσεως:

— Διαδικαστικά σφάλματα. Οι αιτιάσεις της Επιτροπής

— «αναξιόπιστες ή μη ενημερωμένες πληροφορίες σχετικά με τα γεωτεμάχια στο Allgemeines Liegenschaftsbuch (ALB)» [Το Allgemeines Liegenschaftsbuch (βιβλίο γαιών) αφορά, σύμφωνα με το άρθρο 12 του Gesetz über die Landesvermessung und das Liegenschaftskataster in Brandenburg-VermLiegG (νόμος περί καταμετρήσεως των γαιών και κτηματολογίου), από κοινού με το Liegenschaftskarte (χάρτη γαιών) και το Liegenschaftszahlenwerk το κτηματολόγιο του ομόσπονδου κράτους του Βραδεμβούργου. Τηρείται με αυτόματη διαδικασία επεξεργασίας δεδομένων],

— «μη δυνάμενες να καλυφθούν διπλές εγγραφές»,

— «δεν υφίσταται σχέση μεταξύ των καταχωρισμένων στο κτηματολόγιο και των καλλιεργουμένων γεωτεμαχίων» και

— «δεν ήταν δυνατοί σε διαρκή βάση ο έλεγχος και η μέτρηση, λ.χ. βάσει χαρτών ή αεροφωτογραφιών, των καταχωρισμένων ως καλλιεργουμένων γεωτεμαχίων, δεδομένου ότι οι επιχειρήσεις δεν επισυνάπτουν στις αιτήσεις τους χάρτες ή σχέδια των καταχωρισμένων ως καλλιεργουμένων γεωτεμαχίων»

δεν διαβιάστηκαν εγκαίρως στις γερμανικές αρχές. Ως εκ τούτου, προβάλλεται παράβαση της διαδικασίας εκκαθαρίσεως λογαριασμών (άρθρο 7, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 1258/1999 (¹), άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1663/95 (²) καθώς και παραβιάσεις του δικαιώματος ακρόασεως και της γενικής αρχής της χρηστής διοικήσεως.

— Αξιοπιστία του συστήματος αναγνωρίσεως των εκτάσεων. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, η ομοσπονδιακή κυβέρνηση στρέφεται κατά των αμφιβολιών που η Επιτροπή εξέφρασε όσον αφορά την αξιοπιστία του συστήματος αναγνωρίσεως των εκτάσεων.

— Αξιοπιστία των επί τόπου ελέγχων, ιδίως επαρκής μέτρηση των εκμεταλλευομένων εκτάσεων. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, η Γερμανία αντιτάσσεται στην αιτίαση της Επιτροπής ότι το Βραδεμβούργο δεν έκανε επαρκείς μετρήσεις στο πλαίσιο επί τόπου ελέγχων, το οποίο συνιστά παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 3887/92⁽³⁾. Αυτή η αιτίαση στηρίζεται σε πραγματικώς και νομικώς εσφαλμένες βάσεις.

— Επαρκής επέκταση των δειγματοληψιών κατά τους επί τόπου ελέγχους. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, η Γερμανία αντικρούει την αιτίαση ότι το Βραδεμβούργο δεν επέκτεινε επαρκώς τις αναγκαίες δειγματοληψίες κατά τους επί τόπου ελέγχους εντός των οικείων επιχειρήσεων.

— Ορισμός των αντιπροσωπευτικών εισφορών για καλλιέργειες που δεν αφορούν τρόφιμα (non-food) και για αγροτεμάχια υπό αγρανάπαυση σε επαρκές ύψος. Στο πλαίσιο του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, η Γερμανία προβάλλει ότι η αιτίαση της Επιτροπής ότι οι αντιπροσωπευτικές εισφορές για επαναφυόμενες πρώτες ύλες ορίστηκαν σε πολύ χαμηλό ύψος, είναι αδικαιολόγητη.

— Ανακρίβεια όσον αφορά τα βαρυνόμενα οικονομικά έτη. Ο έκτος λόγος ακυρώσεως αφορά το ύψος του ποσού που αναγράφεται στην απόφαση περί επιβαρύνσεως. Η απόφαση της Επιτροπής είναι εν μέρει ανακριβής και ως εκ τούτου άκυρη, δεδομένου ότι εμφανίζει αντιφάσεις στο διατακτικό και στις αιτιολογικές της σκέψεις όσον αφορά ποσό 12 927 107 ευρώ. Κατά τα οικονομικά έτη 1999-2000, το Βραδεμβούργο προέβη σε δαπάνες χαμηλότερου ύψους από εκείνες που κατέγραψε η Επιτροπή.

— Ανακρίβης αξιολόγηση του κινδύνου. Με τον έβδομο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται τέλος ότι η γενική επιβάρυνση κινδύνου 5 % είναι εσφαλμένη, διότι στο Βραδεμβούργο δεν διαπιστώθηκαν στο αντίστοιχο χρονικό διάστημα συστηματικά σφάλματα σε επίπεδο διοικήσεως ή ελέγχου. Επιπλέον, ο υπολογισμός της υποτιθέμενης ζημίας από το ΕΓΤΠΕ είναι μεθοδικώς εσφαλμένος και έγινε κατά παράβαση του άρθρου 10 ΕΟΚ.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1258/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί χρηματοδοτήσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής, ΕΕ L 160, σ. 103.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1663/95 της Επιτροπής, της 7ης Ιουλίου 1995, για τη θέσπιση λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 729/70 του Συμβουλίου όσον αφορά τη διαδικασία για την εκκαθάριση των λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ, τμήμα Εγγυήσεων, ΕΕ L 158, σ. 6.

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 3887/92 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 1992, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής του ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης και ελέγχου σχετικά με ορισμένα καθεστώτα κοινοτικών ενισχύσεων, ΕΕ L 391, σ. 36.

Αίτηση του Tribunale di Tolmezzo για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, υποβληθείσα με διάταξη της 16ης Απριλίου 2003 επί της εκκρεμούς ενώπιόν του υποθέσεως μεταξύ Azienda Agricola Schnabl Rosa, αφενός, και AGEA και COSPALAT FVG, αφετέρου

(Υπόθεση C-185/03)

(2003/C 146/57)

Με διάταξη της 16ης Απριλίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 5 Μαΐου 2003, το Tribunale di Tolmezzo ζητεί, στο πλαίσιο της διαφοράς Azienda Agricola Schnabl Rosa κατά AGEA και COSPALAT FVG που εκκρεμεί ενώπιόν του, από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί του εξής ερωτήματος:

Ερωτάται αν, εγείροντας προκαταρκτικό ζήτημα δικαιοδοσίας, η ερμηνεία του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 856/84⁽¹⁾, της 31ης Μαρτίου 1984, και των άρθρων 1 έως 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3950/92⁽²⁾, της 28ης Δεκεμβρίου 1992 (αφορώσα το αν οι ανωτέρω διατάξεις έχουν την έννοια ότι η συμπληρωματική εισφορά επί του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων συνιστά διοικητική κύρωση, και αν η εκ μέρους των παραγωγών καταβολή της πρέπει να χωρεί μόνο σε περίπτωση κατά την οποία η υπέρβαση των χορηγηθεισών ποσοτήτων οφείλεται σε πρόθεση ή σε αμέλεια), πρέπει να υποβληθεί στο Δικαστήριο ΕΚ υπό μορφή προδικαστικού ερωτήματος, από την επίλυση του οποίου εξαρτάται η αναγνώριση δικαιοδοσίας επί των συναφών διαφορών στον τακτικό ή στον διοικητικό δικαστή (διάταξη 4034 της 20.3.2002, αριθ. εγγρ. 553173, πρόεδρος: Cantillo, εισηγητής: Marziale).

⁽¹⁾ ΕΕ L 90, της 1.04.84, σ. 10.

⁽²⁾ ΕΕ L 405, της 31.12.92, σ. 1.

Διαγραφή της υποθέσεως C-302/01⁽¹⁾

(2003/C 146/58)

Με διάταξη της 6ης Φεβρουαρίου 2003 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-302/01: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 259 της 15.9.2001.

Διαγραφή της υποθέσεως C-86/02⁽¹⁾

(2003/C 146/59)

Με διάταξη της 7ης Μαρτίου 2003 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-86/02: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 131 της 1.6.2002.